

P9_TA(2023)0279

Sytuacja w Libanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie sytuacji w Libanie (2023/2742(RSP))

(C/2024/4000)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libanu, w szczególności rezolucję z 16 września 2021 r. w sprawie sytuacji w Libanie ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza rezolucje nr 1559 (2004), 1701 (2006), 2539 (2020), 2591 (2021) i 2650 (2022),
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenie prasowe Delegacji do spraw Stosunków z Państwami Maszreku w sprawie oficjalnej wizyty w Libanie w dniach 19–23 czerwca 2023 r.,
- uwzględniając zobowiązania uzgodnione w ramach priorytetów partnerstwa UE-Liban w listopadzie 2016 r., konferencję CEDRE (Conférence économique pour le développement, par les réformes et avec les entreprises) z 6 kwietnia 2018 r., ramy reformy, odbudowy i rekonstrukcji Libanu (3RF) z grudnia 2020 r. oraz posiedzenia Międzynarodowej Grupy Wsparcia Libanu z 11 grudnia 2019 r., 23 września 2020 r. i 19 maja 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów z ramienia UE na temat wyborów parlamentarnych, które odbyły się 15 maja 2022 r.,
- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z 26 lipca 2022 r. o przedłużeniu unijnych ram ukierunkowanych sankcji o rok,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrelli z 1 listopada 2022 r. w sprawie sytuacji w Libanie i z 8 kwietnia 2023 r. w sprawie eskalacji przemocy,
- uwzględniając oświadczenie Delegatury Unii Europejskiej w Libanie z 13 listopada 2022 r. w sprawie obecnej sytuacji w Libanie,
- uwzględniając oświadczenie specjalnego koordynatora ONZ z 3 kwietnia 2023 r. w sprawie wyborów lokalnych w Libanie,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej komisarza NZ ds. praw człowieka i jej rzeczniczka na temat sytuacji w Libanie,
- uwzględniając cztery konwencje genewskie z 1949 r. dotyczące statusu uchodźców i protokoły dodatkowe do nich, ratyfikowane przez Liban,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 143.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 111.

- A. mając na uwadze, że obecna sytuacja w Libanie jest niezwykle niepokojąca z powodu kryzysu politycznego, gospodarczego, społecznego, finansowego i zdrowotnego oraz z powodu rozkładu instytucji państwowych; mając na uwadze, że inflacja cen energii elektrycznej, gazu i wody osiągnęła w czerwcu 2022 r. szczytowy poziom niemal 600 %; mając na uwadze, że większość ludności Libanu żyje w ubóstwie, a władze nie potrafią zapewnić wszystkim odpowiedniego poziomu życia, w tym prawa do pożywienia; mając na uwadze, że pogarszająca się sytuacja gospodarcza i wzrost ubóstwa spowodowały trudności w dostępie do podstawowych praw, takich jak opieka zdrowotna i mieszkalnictwo, oraz doprowadziły do wzrostu emigracji;
- B. mając na uwadze, że Liban jest bliskim i ważnym partnerem Unii Europejskiej; mając na uwadze, że partnerstwo to opiera się na wspólnych interesach, długotrwałych więziach historycznych i kulturalnych, regularnym dialogu politycznym i społecznym oraz szeroko zakrojonych kontaktach międzyludzkich; mając na uwadze, że Liban ma dynamiczne społeczeństwo obywatelskie i partie polityczne, a liczni działacze, liderzy społeczni, naukowcy, artyści i liczne grupy młodzieżowe mobilizują się i domagają się natychmiastowych reform;
- C. mając na uwadze, że 15 maja 2022 r. w Libanie odbyły się wybory parlamentarne, po których Hezbollah i jego sojusznicy stracili większość w parlamencie, a misję utworzenia nowego rządu większość powierzyła ponownie Nadżibowi Mikatiemu, któremu nie udało się wywiązać z tej misji z powodu blokady politycznej; mając na uwadze, że sytuacja ta utrzymywała się do czasu wygaśnięcia mandatu prezydenta Michela Aouna, kiedy to na czele państwa stanął rząd tymczasowy Mikatiego;
- D. mając na uwadze, że Hezbollah, Amal i ich sojusznicy uciekali się do niekonstytucyjnych działań uniemożliwiających przeprowadzanie głosowań w parlamencie, takich jak wychodzenie z sali posiedzeń po pierwszej turze czy zrywanie kworum w celu zablokowania wyboru kandydata opozycji; mając na uwadze, że przewodniczący parlamentu Libanu Nabih Berri odmawia zorganizowania otwartych tur głosowania w celu wyboru prezydenta wbrew postanowieniom libańskiej konstytucji; mając na uwadze, że doprowadziło to do zablokowania na 10 miesięcy wyboru prezydenta, w czasie gdy do przeprowadzenia niezbędnych reform, zapobieżenia całkowitemu upadkowi oraz odbudowy instytucji państwowych i systemu demokratycznego pilnie potrzebna jest głowa państwa; mając na uwadze, że ten polityczny impas jest konsekwencją wielowarstwowego kryzysu politycznego, gospodarczego i społecznego, który wpływa na wszystkie sfery państwa libańskiego;
- E. mając na uwadze, że decyzja Rady (WPZiB) 2021/1277 z 30 lipca 2021 r. przewiduje możliwość nałożenia sankcji na osoby i podmioty odpowiedzialne za działanie na szkodę demokracji lub praworządności w Libanie;
- F. mając na uwadze, że 31 maja 2023 r. w Libanie miały się odbyć wybory lokalne, ale zostały one przełożone drugi rok z rzędu; mając na uwadze, że tymczasowy minister spraw wewnętrznych Libanu Bassam Maulai zadbał o przygotowanie kraju do przeprowadzenia wyborów lokalnych; mając na uwadze, że specjalny koordynator ONZ ds. Libanu w pełni popiera te wybory i uważa, że byłyby one ważnym potwierdzeniem tego, że Liban przestrzega terminów konstytucyjnych i praktyk demokratycznych, w czasie gdy kraj boryka się już z brakiem prezydenta i powszechnym paraliżem instytucji; mając na uwadze, że parlament libański głosami Hezbollahu, Amalu, Wolnego Ruchu Patriotycznego i sojusznicznych grup politycznych podjął decyzję o odroczeniu wyborów lokalnych w kraju maksymalnie o rok, do 31 maja 2024 r., z powodu braku środków finansowych; mając na uwadze, że odroczenie wyborów może jeszcze bardziej pogłębić obecny paraliż instytucji i brak zaufania Libańczyków do demokracji;
- G. mając na uwadze, że trudności gospodarcze, polityka oszczędnościowa i powszechna korupcja wywołały w ostatnich latach kilka fal protestów, z których największa nastąpiła w okolicach rocznicy rewolucji z 17 października 2019 r.; mając na uwadze, że protesty i niepokoje społeczne są nadal powszechne z tych powodów i wciąż występują w całym kraju;
- H. mając na uwadze, że w konsekwencji eksplozji w porcie w Bejrucie 4 sierpnia 2020 r. – nadal uważanym za największy wybuch niejądrowy na świecie – zginęło ponad 220 osób, w tym ponad 20 obywateli UE, 7 000 osób zostało rannych, 300 000 – wysiedlonych, a 74 000 domów zostało zniszczonych albo uszkodzonych;

- I. mając na uwadze, że przez trzy lata od eksplozji w porcie w Bejrucie dochodzenie w sprawie jej przyczyn jest aktywnie utrudniane, głównie w wyniku nadużywania władzy przez podmioty polityczne, w tym Hezbollah i jego sojuszników, ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego; mając na uwadze, że panująca od dawna korupcja, niewłaściwe zarządzanie i zaniedbania oraz struktura zarządzania portem pozwoliły na niedbałe przechowywanie wysoce wybuchowego związku (azotanu amonu) w porcie przez prawie sześć lat mimo ostrzeżeń ze strony lokalnych urzędników; mając na uwadze, że 4 sierpnia 2021 r. w Bejrucie doszło do masowych protestów ulicznych, których uczestnicy domagali się rozliczenia winnych wybuchu; mając na uwadze, że inny masowy protest 14 października 2021 r. zorganizowany przez Hezbollah i Amal skierowany przeciwko głównemu śledczemu sędziemu Tarikowi Bitarowi przekształcił się w zorganizowany atak Hezbollahu i Amalu na dzielnicę Ain al-Rammaneh i partię Siły Libańskie, która popiera śledztwo w sprawie eksplozji w porcie w Bejrucie;
- J. mając na uwadze, że 2 lipca 2021 r. sędzia Tarik Bitar zwrócił się do libańskiego parlamentu o uchylenie immunitetu trzem posłom w celu postawienia im zarzutów karalnego zaniedbania i prawdopodobnie celowego zabójstwa w związku z wybuchem w porcie, z uwagi na ich odpowiedzialność ministerialną w czasie przechowywania niebezpiecznych materiałów; mając na uwadze, że dwóch z oskarżonych byłych ministrów zostało od tego czasu ponownie wybranych i zasiada obecnie w parlamencie; mając na uwadze, że większość w parlamencie Libanu nie uchyliła im immunitetu do czerwca 2023 r.;
- K. mając na uwadze, że Human Rights Watch, Amnesty International, Legal Action Worldwide, Legal Agenda i Międzynarodowa Komisja Prawników udokumentowały szereg błędów proceduralnych i systemowych w dochodzeniu krajowym, m.in. rażące ingerencje polityczne, immunitet urzędników politycznych wysokiego szczebla i brak poszanowania prawa do rzetelnego procesu i standardów rzetelnego procesu, które sprawiają, że nie doprowadzi ono do wiarygodnego wymierzenia sprawiedliwości; mając na uwadze, że w tych okolicznościach tym bardziej konieczne jest utworzenie międzynarodowej misji rozpoznawczej pod egidą Rady Praw Człowieka ONZ; mając na uwadze, że ponad 162 libańskie i międzynarodowe organizacje praw człowieka, ocaleni i rodziny ofiar wezwały członków Rady Praw Człowieka ONZ do uchwalenia rezolucji w tej sprawie;
- L. mając na uwadze, że demaskator pułkownik Joseph Skaf, były dyrektor wydziału portu ds. narkotyków, który w 2014 r. ostrzegwał swoich przełożonych o niebezpieczeństwie związanym z przechowywaniem chemikaliów, został zamordowany w 2017 r.; mając na uwadze, że Joe Bejjani, który sfotografował niebezpieczny hangar przed eksplozją i po niej, został zamordowany, a jego telefon skradziono w grudniu 2020 r.; mając na uwadze, że aktywista i wydawca Lukman Salim został zamordowany w lutym 2021 r., 10 dni po tym, jak oskarżył Hezbollah o dostarczanie reżimowi Assada azotanu amonu;
- M. mając na uwadze, że od 22 września 2021 r. wszczęto 21 spraw sądowych przeciwko głównemu śledczemu w sprawie eksplozji sędziemu Tarikowi Bitarowi oraz innym sędziom badającym te sprawy, głównie z udziałem polityków Hezbollahu i jego sojuszników, prokuratora generalnego i ministra sprawiedliwości; mając na uwadze, że krajowe dochodzenie w sprawie eksplozji było zawieszono od 23 grudnia 2021 r. do stycznia 2023 r. po tym, jak dwóch polityków oskarżonych w tej sprawie złożyło kolejną skargę przeciwko sędziemu Bitarowi i najwyższemu sądowi Libanu, tj. Najwyższej Radzie Sądownictwa, który rozpatrywał i oddalił ich wcześniejszy wniosek o odwołanie sędziego Bitara ze stanowiska; mając na uwadze, że zgromadzenie ogólne libańskiego Sądu Kasacyjnego, który obecnie sprawuje jurysdykcję, nie jest w stanie orzekać w tych sprawach, ponieważ nie ma kworum, po tym jak jeden z jego członków przeszedł w stan spoczynku pod koniec 2021 r., a sprawa nie może zostać wznowiona do czasu powołania nowych sędziów; mając na uwadze, że tymczasowy minister finansów Jussif Chalil odmówił podpisania dekretu w sprawie mianowania sędziów, co zmusiło sędziego Bitara do ponownego wstrzymania śledztwa;
- N. mając na uwadze, że obecność w Libanie ponad półtora miliona Syryjczyków – oprócz około 15 800 uchodźców pochodzenia etiopskiego, irackiego, sudańskiego i in., zarejestrowanych przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), oraz około 207 700 uchodźców palestyńskich – ma wpływ na gospodarkę Libanu i przyczyniło się do jej wielowymiarowego kryzysu; mając na uwadze, że uchodźcy palestyńscy w Libanie nadal borykają się z poważnymi wyzwaniami i ograniczeniami, a większość z nich żyje w ubóstwie i jest uzależniona od pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) jako głównego źródła utrzymania;

- O. mając na uwadze, że po arabskiej wiosnie i powstaniu ludowym w Syrii w 2011 r. reżim Assada rozpoczął kampanię brutalnych represji wobec własnej ludności, zabił ponad pół miliona ludzi i wysiedlił prawie połowę ogółu ludności, przez co 6 milionów ludzi stało się uchodźcami, a 7 milionów przesiedlono wewnątrz; mając na uwadze, że Hezbollah pomagał reżimowi Assada i wspierał go w wojnie w Syrii, np. dostarczając żołnierzy i towarzysząc personelowi Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej w organizowaniu i szkoleniu syryjskich bojówek; mając na uwadze, że zbrojne skrzydło Hezbollahu znajduje się na unijnej liście zakazanych organizacji terrorystycznych;
- P. mając na uwadze, że według doniesień organizacji Human Rights Watch wielu uchodźców zatrzymano, deportowano na granicę syryjsko-libańską i przekazano władzom syryjskim;
- Q. mając na uwadze, że 11 października 2022 r. Izrael i Liban dokonały historycznego przełomu, osiągając porozumienie w sprawie ustanowienia wspólnej stałej granicy morskiej, co może przyczynić się do stabilności i dobrobytu obu sąsiadów, a także całego regionu;
- R. mając na uwadze, że 31 sierpnia 2022 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 2650 (2022) przedłużającą mandat Tymczasowych Sił Zbrojnych Organizacji Narodów Zjednoczonych w Libanie (UNIFIL) do 31 sierpnia 2023 r.; mając na uwadze, że w rezolucji przypomniano, iż należy rozmieścić libańskie siły zbrojne na południu kraju oraz że wszystkie strony muszą zaprzestać działań wojennych, zapobiegać naruszeniom niebieskiej linii oraz zapewnić UNIFIL swobodę przemieszczania się i dostęp do niebieskiej linii;
- S. mając na uwadze, że w maju 2023 r. na wniosek Francji i Niemiec wydano międzynarodowy nakaz aresztowania Riada Salameha, prezesa Banku Centralnego Libanu od 1993 r., w związku z zarzutami prania pieniędzy, oszustw, fałszerstw, defraudacji i udziału w grupie przestępczej; mając na uwadze, że 28 marca 2022 r. Eurojust potwierdził, że władze Francji, Niemiec i Luksemburga przejęły mienie i zamroziły majątek Salameha o wartości 120 mln EUR; mając na uwadze, że Salameh zaprzecza, jakoby dopuścił się zarzucanych mu czynów, i odmawia rezygnacji; mając na uwadze, że mandat Salameha wygasa w lipcu 2023 r.;
- T. mając na uwadze, że prokurator generalny Monako prowadzi dochodzenie w sprawie prania pieniędzy przeciwko premierowi Mikatiemu, którego nazwisko pojawia się również w Pandora Papers;
1. uważa, że obecną sytuację Libanu spowodowali politycy z całej klasy rządzącej i nielegalnie uzbrojone siły utrudniające proces demokratyczny i konstytucyjny, oraz wzywa do ich rozbrojenia; wzywa libańską elitę polityczną do przyjęcia części odpowiedzialności za obecną sytuację w kraju;
 2. apeluje do parlamentu Libanu, aby jak najszybciej wybrał prezydenta, aby rozpocząć walkę z kryzysem politycznym, gospodarczym, społecznym, finansowym i zdrowotnym oraz z rozkładem instytucji państwowych; wzywa wszystkie strony do ostatecznego poparcia i obrony żądań narodu libańskiego; wyraża poważne zaniepokojenie przeszkodami we wdrażaniu niezbędnych reform i wzywa libańskich przywódców do priorytetowego traktowania interesów narodowych; ubolewa, że parlament libański nie wybrał jeszcze prezydenta mimo 12 bezowocnych sesji wyboru głowy państwa;
 3. ubolewa, że wybory lokalne zaplanowane na maj 2022 r. zostały odroczone po raz drugi w ciągu dwóch lat, co doprowadziło do dalszego impasu politycznego i nasilenia niemocy instytucji państwowych; wzywa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Gmin, aby zobowiązało się do przeprowadzenia wyborów lokalnych w ciągu najbliższych sześciu miesięcy i odpowiednio kontynuowało przygotowania; wzywa władze Libanu, aby zwróciły się do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela o wysłanie misji obserwacji wyborów albo misji ekspertów ds. wyborczych na kilka miesięcy przed wyborami lokalnymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia wszelkiej pomocy technicznej i finansowej, aby umożliwić przeprowadzenie wyborów na czas i w jak najlepszych warunkach, oraz do dołożenia starań, aby zagwarantować uczciwość i przejrzystość całego procesu, a jednocześnie do zwracania uwagi na to, że przeznaczenie niezbędnego budżetu na organizację wyborów lokalnych należy do obowiązków rządu;
 4. apeluje o utworzenie pod auspicjami ONZ międzynarodowej grupy zadaniowej ds. pomocy humanitarnej, która wesprze udzielanie pomocy humanitarnej i będzie nadzorować wykorzystywanie funduszy;

5. wzywa UE, aby zaoferowała Libanowi wysłanie rozbudowanej misji doradczej UE ds. administracji, by zaspokoić pilną potrzebę przeciwdziałania coraz szybszemu rozkładowi administracji publicznej i podstawowych usług przez zapewnienie planu działania i niezbędnego wsparcia; pochwała rolę kluczowych pracowników sektora publicznego, którzy pomimo obniżenia wynagrodzeń o ponad połowę w ramach oszczędności w ostatnich latach nadal świadczą kluczowe usługi dla ludności w takich obszarach jak zdrowie, edukacja i opieka;

6. wzywa rząd libański do szybkiego wdrożenia kluczowych reform w systemie sprawowania rządów, w finansach i gospodarce, które spowodują ożywienie polityczne i gospodarcze, w tym do rzetelnej regulacji kluczowych sektorów gospodarki, na przykład sektora energii elektrycznej; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie poprawek do libańskiej ustawy o tajemnicy bankowej jako kluczowy krok w kierunku odblokowania międzynarodowej pomocy makrofinansowej, a konkretnie z Międzynarodowego Funduszu Walutowego; zachęca kraj do dalszego wdrażania reform, m.in. w sądownictwie, aby zapewnić niezależność oraz zapobiegać ingerencji politycznej i zinstytucjonalizowanej bezkarności w wymiarze sprawiedliwości; przypomina o pilnej potrzebie ograniczenia nadmiernej władzy sądu wojskowego i okrojenia jego kompetencji wyłącznie do prowadzenia procesów dotyczących zbrodni wojskowych popełnionych przez wojsko, a nie do sądenia cywilów; przypomina, że UE, Bank Światowy i ONZ zażądały stworzenia niezależnego i przejrzystego wymiaru sprawiedliwości, przyjęcia nowoczesnej ustawy o zamówieniach publicznych i wprowadzenia w życie strategii antykorupcyjnej;

7. wzywa Radę, aby na podstawie ram, które przyjęła 30 lipca 2021 r., nałożyła ukierunkowane sankcje na wszystkich, którzy zakłócają proces demokratyczny i wyborczy w instytucjach libańskich, którzy są zaangażowani w poważne wykroczenia finansowe oraz tych, którzy utrudniają dochodzenia w sprawie korupcji czy krajowe dochodzenie w sprawie eksplozji w porcie w Bejrucie lub prace zbliżającej się międzynarodowej misji rozpoznawczej, oraz zajęła ich majątek w UE; zauważa, że ramy działania Rady wygasną 30 lipca 2023 r.; apeluje do Rady o podjęcie natychmiastowych działań, by przedłużyć okres obowiązywania tych ram i je odnowić;

8. przypomina, że przejrzyste, niezależne, bezstronne i skuteczne dochodzenie w sprawie wybuchu w porcie w Bejrucie jest priorytetem i musi być przeprowadzone; wzywa władze Libanu do przestrzegania procedur sądowych i respektowania niezależności sądownictwa oraz do wsparcia wszelkich starań o odpowiednie zbadanie sprawy i pociągnięcie do odpowiedzialności osób podejmujących decyzje, które doprowadziły do eksplozji w bejruckim porcie; wzywa do wysłania niezależnej międzynarodowej misji rozpoznawczej do Libanu, która pod auspicjami ONZ zbada przyczyny wybuchu w Bejrucie; nalega, by osoby uznane za bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za eksplozję poniosły karę za ofiary śmiertelne i szkody wyrządzone ludności Libanu; podkreśla, że port w Bejrucie jest kluczową infrastrukturą dla Libanu i należy go odbudować; wzywa władze do pełnej współpracy z sędzią Bitarem, który prowadzi dochodzenie w sprawie wybuchu w porcie;

9. zachęca państwa członkowskie UE do pomocy rodzinom ofiar eksplozji w porcie w Bejrucie w zbadaniu możliwości wnoszenia pozwów do zagranicznych sądów krajowych, a także w zbadaniu możliwości ścigania polityków oskarżonych o okrucieństwa w ramach jurysdykcji uniwersalnej; wzywa Radę Praw Człowieka do przyjęcia rezolucji powołującej i wysyłającej niezależną i bezstronną misję rozpoznawczą w celu ustalenia faktów i okoliczności wybuchu w Bejrucie, w tym jego pierwotnych przyczyn, ustalenia winy państwa i indywidualnej oraz propagowania sprawiedliwości i zadośćuczynienia dla ofiar;

10. zdecydowanie potępia kulturę bezkarności, która kwitnie w Libanie; jest zaniepokojony próbami zastraszania na różne sposoby niezależnych członków społeczeństwa obywatelskiego; zauważa, że ofiary i rodziny nie mogą dłużej czekać na ukaranie winnych; apeluje o natychmiastowe położenie kresu kulturze bezkarności, która panuje w libańskich instytucjach, i wzywa władze do usunięcia wszelkich przeszkód w toczących się postępowaniach sądowych, zwłaszcza dotyczących korupcji;

11. podkreśla, że aby zaradzić brakowi bezpieczeństwa żywnościowego i kryzysom energetycznym należy promować zrównoważone rozwiązania oraz udzielać bezpośredniego wsparcia humanitarne, zgodnie z zaleceniami Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa; apeluje o połączenie pomocy humanitarnej UE ze wsparciem dla rolników i pracowników rolnych, z innymi formami wsparcia lokalnej produkcji żywności, a także z inwestycjami w infrastrukturę do wytwarzania energii odnawialnej w kraju;

12. wyraża zaniepokojenie licznymi przypadkami niewłaściwego zarządzania i nadużyć finansowych związanych z projektami finansowanymi przez UE, wynikającymi z braku przejrzystości i nadzoru, nieodpowiednich kryteriów selekcji i przetargów oraz prowadzenia dokumentacji; zwraca się do Komisji i Prokuratury Europejskiej o zbadanie sprawy domniemanego niewłaściwego wykorzystania funduszy unijnych przeznaczonych na zakłady gospodarowania odpadami; podkreśla, że UE powinna sprawować nadzór nad projektami i przekazywać finansowanie w transzach po niezależnej weryfikacji każdego etapu projektów, aby zrównoważyć wysokie ryzyko korupcji w Libanie; apeluje do UE i jej partnerów o opublikowanie wszystkich stosownych dokumentów umożliwiających niezależną kontrolę ze strony społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że takie normy i najlepsze praktyki należy udostępniać wszystkim międzynarodowym darczyńcom, którzy starają się pomóc Libanowi, na przykład w przypadku wsparcia UE na rzecz gospodarowania odpadami stałymi w tym kraju; ponownie wzywa Komisję, aby zwiększyła rozliczalność i monitorowanie projektów finansowanych przez UE w Libanie; podkreśla, że fundusze unijne nie powinny trafiać do Hezbollahu;

13. podkreśla, że nie są spełnione warunki umożliwiające dobrowolny, godny powrót uchodźców na obszary Syrii podatne na konflikty; przypomina o bezbronności uchodźców w Libanie i podkreśla potrzebę zapewnienia agencjom pracującym z uchodźcami odpowiedniego, przewidywalnego i wielopoziomowego finansowania, aby zapewnić pełne świadczenie podstawowych usług społecznościom uchodźców w tym kraju; wzywa Komisję do pracy nad poprawą sytuacji humanitarnej w Syrii, co pozwoli zająć się pierwotnymi przyczynami kryzysu uchodźczego; podkreśla, że powrót uchodźców powinien być dobrowolny, godny, bezpieczny i zgodny z międzynarodowymi kryteriami; apeluje o dalsze udzielanie pomocy humanitarnej ludności libańskiej i uchodźcom przy zachowaniu ścisłej kontroli; wzywa Liban do przystąpienia do Konwencji ONZ dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. oraz do protokołu do niej z 1967 r.; wzywa do utworzenia międzynarodowej grupy zadaniowej z udziałem UE, ONZ i władz Libanu, która zajmie się kwestią uchodźców; jest zaniepokojony eskalacją antychodźczej retoryki libańskich partii politycznych i ministrów; wzywa Liban, aby w dziedzinie migracji powstrzymał się od deportacji, narzucania środków dyskryminacyjnych i podżegania do nienawiści wobec syryjskich uchodźców; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do dalszego finansowania UNRWA i syryjskich uchodźców;

14. wyraża poparcie dla działań UNIFIL-u wzdłuż granicy libańsko-izraelskiej i zdecydowanie potępia wszelkie ataki na siły pokojowe ONZ; wzywa w trybie pilnym do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności;

15. wzywa UE, aby dodała cały Hezbollah oraz Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej do unijnego wykazu zakazanych organizacji terrorystycznych;

16. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umowy o wytyczeniu granicy morskiej między Libanem a Izraelem i zachęca oba kraje do dalszej konstruktywnej współpracy;

17. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Ligi Arabskiej, przewodniczącemu Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz rządowi i parlamentowi Libanu.